

РЕШЕНИЕ

№ 40785

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8944** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на Я. И. З., ЕГН [ЕГН], чрез процесуален представител адв. Г. Й., срещу Решение № 2349 от 27.06.2025 г., постановено по НАХД № 670/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), с което е потвърден Електронен фиш, серия К № 9774301, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) на Я. З. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДВП.

Касационният жалбоподател - Я. И. З., навежда доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във вр. чл. 63в ЗАНН.

Твърди несъответствие на обжалваното решение с ТР № 1/26.02.2014 г. по ТД № 1/2023 г. и необоснованост, доколкото обстоятелствата които имат значение за спора не съответстват на събраните по делото доказателства. Счита, че съдът не се е съобразил с това, че в закона не са разписани ясни правила за използване на мобилни технически средства от контролните органи и при формалното изпълнение на чл. 189, ал. 4 ЗДВП, поради което следва административното наказание да се наложи по реда на ЗАНН – чрез съставяне на АУАН с описание на констатираното нарушение и в сроковете по чл. 34 ЗАНН да се издаде НП с налагане на съответното административно наказание.

Прави искане за отмяна на решението, както и отмяна на електронния фиш като незаконосъобразен.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел от фактическа страна, следното:

С Електронен фиш, серия К № 7982959, на основание чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП, на Я. З. е наложено административно наказание „глоба“ в размер от 400,00 лв. Фишът е връчен на нарушителя на 27.02.2024 г., не е обжалван и е влязъл в сила, като глобата по него е заплатена.

На 19.09.2024 г. в 12:47 ч., в [населено място] по [улица]до № 47, с посока на движение от [улица]към [улица]е преминал лек автомобил „М. А. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Я. И. З., като скоростта му на движение е била 66 км/ч, при разрешена такава от 40 км/ч. с пътен знак В26.

Движението и скоростта на лекия автомобил са установени и заснети с техническо средство за видеоконтрол ATCC-TFR1-M567, представляващо одобрен тип преносима автоматизирана система. Системата за видеоконтрол е вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2010 г. Към датата на извършване на нарушението преносимата система е преминала периодична техническа проверка на 27.05.2024 г., като срокът на валидност на проверката е едногодишен.

На 19.09.2024 г., въз основа на горните данни от СДВР е издаден Електронен фиш, серия К № 9774301, с който е наложена глоба в размер на 200,00 лева на жалбоподателя за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна районният съд е приел, че електронният фиш е издаден при спазване на разпоредбите на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата). Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършването на административното нарушение, както и че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя, съобразно изискванията на чл. 188 ЗДвП. Изложил е мотиви по отношение на размера на глобата като е приел, че същата е правилно определена в съответствие с разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3, вр. чл. 182, ал. 4 ЗДвП.

Решението е неправилно.

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил правилен извод, че касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП, като не се е съобразил с ограничението на скоростта въведено с пътен знак в населено място. По аргумент от чл. 21, ал. 1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се

сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място въведено с пътен знак В-26, като разрешената скорост е 40 км/ч. Нарушението е установено годно техническо средство (видно от протокол № 2-38-24 от 27.05.2024 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол), като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им (предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП), нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими, тъй като регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма.

Като санкционна норма в електронния фиш е посочена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, според която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 3 ЗДвП, т. е. за деяние, извършено при условията на повторност, като в електронния фиш наличието на този елемент от фактическия състав на деянието е основано на влязъл в сила Електронен фиш Серия К № 7982959.

След постановяване на решението на районния съд, в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция е настъпила законодателна промяна, чрез изменението в ДВ, бр. 64 от 05.08.2025 г, в сила от 7.09.2025 г. на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, като към настоящия момент за нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, не е предвидено удвояване на наказанието глоба, като "повторно".

Предвид настъпилата законодателна промяна, и спазвайки принципа по чл. 3, ал. 2 ЗАНН за прилагане на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, районният съд разполага с правомощието да измени издадения електронен фиш на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, респ. при еднородност на обстоятелствата по нарушението да извърши преквалификация на нарушението като се изключи от обвинението квалифициращия му признак „повторност“ и да приложи закона за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, относима в настоящия случай, с оглед установения размер на превишението на скоростта, в който смисъл е и постановеното по т. 1 на Тълкувателно решение

№ 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г. на ОСС, I и II колегия.

Съгласно т. 2 от диспозитива на Тълкувателно решение № 8, в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

С оглед изложеното обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото - върнато на районния съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд, съобразно дадените указания.

При новото разглеждане на делото на основание чл. 226, ал. 3 АПК във вр. с чл. 63д ЗАНН, районният съд следва да се произнесе, с оглед изхода на спора и по отговорността за разноските.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София-град, III отделение, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2349 от 27.06.2025 г., постановено по НАХД № 670/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящия съдебен акт.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: